

ПРИ МАГАЗИНЪ
„БАНГИЕВЪ“
за сезона **НОВИ ЖОР-
ЖЕТИ** и много други
машиновъзбудни стоки
ЦЕНИ ИЗНОСИ
1-2849-16

2 дни остават до тегленето на държавната лотария. Агенция

всички серии и номера ще набърнете само в

„СТРЕЛА“ - Варна

КОГАТО ФРОНТЪТЪТ СЕ ПРОБИВАШЕ

и катастрофата приключваше, какво правеха обитателите на затвора. Каква всъщност за разгара. Александър Стамболийски и Н. Геннадиев посрещат председателя на зала на Министерския съвет. Политическият живот на България въ дните, когато Европа се тресееше.

(Из разкрития на Антонъ Пруджинъ)

viii.

своя няколкоколесна съвместно смяна, въ една килия съ Х. Силияновъ и Н. Зеленогорски се скриваха, и аз се прехвърлях самъ въ друга килия. Тукъ при менъ често идваше Ал. Стамболийски и ние дълго беседвахме. Единкож аз върху положението и политиката на Радославовъ, още повече ми сползиха.

Презъ това време бихме удостоили от посещението на Министра на правосъдието Попова, който съгласно съобщенията на пресата, бил изпратен въ затвора. Това го зле настрои противъ менъ и когато злонамерениятъ личи му направилъ доносъ, че азъ и Стамболийски, К. Тодоровъ, Зеленогорски и Силияновъ сме конспирирали въ затвора, започна да ме прататъ въ Виндския затворъ, което особено стъжко решихъ.

Изпратиха и Коста Тодоровъ въ Шумския затворъ. Скоро и Ал. Стамболийски, асе по същите причини, пратиха въ Виндския затворъ при менъ. Захвихме тукъ въ единъ денъ и три дни килията на виндския затворъ съвършенно за покусението върху живота на Р. Радославовъ. Ал. Стамболийски мислеше, че ако се убие Радославовъ и сжция моментъ се извърши превратъ въ управлението, България щеше биде спасена отъ неминувана катастрофа.

Това беше неговата тема на нашите беседи. И подъ влиянието на Стамболийски, азъ се решихъ да избягамъ отъ затвора, и азъ и трима поехме върху живота на Радославовъ. Александъръ Димитровъ, тогава нороден се представител, често идваше въ Видинъ да се съвещава съ другаря си Ал. Стамболийски. И ние и трима поехме върху себе си задачата да ме улесни въ бѣгството ми и като възложни на Спасъ Дуларина да ми помага при извършването на атентата върху Радославовъ — самъ, останал нестрелян.

Да избягамъ отъ видния затворъ не беше лесна работа, затова решихме да се прятимъ на болницъ Ал. Димитровъ, издестванъ въ София да ми се разреши, да ме преместятъ въ Александровската болница отъ гдето лесно издѣлвахъ, макаръ и тамъ да имаше строга охрана. Въ индустриалната бѣгството ми Спасъ Дуларинъ ме остави, като ме изляга; че заминава при Ал. Стамболийски да иска отъ него директивни върху организирането на преврата. Избавихъ отъ затвора и изоставахъ да продължа, дотогава, до помощта, която обещаха да ми окажатъ при изпълнението на трудната ми задача, азъ се отказвахъ отъ изпълнението, че съмъ подведенъ отъ овизи, които силята на съ другаря ми испанени хора. Съ два руски пленника, бѣгълци отъ военелени лагеръ, поехъ Белкана съ целъ да стигна въ Бургазъ и съ лодка се прехвърляхъ въ Русия и взема тамъ участие въ революционното движение което тогава, презъ май 1918 год. бѣ въ разгара си. Огорченъ отъ изматаната на другаритъ ми, които ме подвеждаха, азъ бѣхъ решенъ на всякакви крайности. И азъ

пакъ не трѣгнахъ по онази наклоненостъ, по която ме насочаваха много неискрени другари и приятели, а избрахъ явлъ мачителния, крѣмистия пъкъ. Да бѣгахъ отъ злото.

Отъ момента на бѣгството ми отъ затвора започна моятъ дни се лутахъ нѣколко планини съ двама руски пленници, тоже бѣгълци до като най-после ме заловиха и отново върнаха въ Ц. затворъ. Презъ това време Радославовъ бѣше подавалъ оставката на цѣлия кабинетъ. Стамболийски бързо го докарва въ Видинския въ Централния затворъ, за да могатъ да преговарятъ съ него и го скланятъ да вземе участие въ управлението.

Спасъ Поповъ, министъръ на Правосъдието, сжщиятъ който ни прати на заточение въ виндския затворъ, дойде пакъ при Стамболийски въ Централния затворъ да му предлага участие въ управлението. Стамболийски категорично отказва, той знаеше добре, че полагането на радославовия кабинетъ е неудържимо. Той вече, претърпявъ свои другари, преговареше съ А. Малиновъ.

Като самъ Стамболийски ми разправя, преговоритъ съ А. Малиновъ сжщо нѣмаха успехъ, за а ш отъ Малиновъ отклониха да му даде ясно обяснение относително тайните преговори за сепаративенъ миръ за каквито преговори ние въ затвора знаехме, че се водятъ в Швейцария.

Когато презъ време на преговоритъ съ Радославовъ, пратеници при Стамболийски, тѣй и презъ време на прего-

воритъ съ А. Малиновъ, Стамболийски много се колебаеше да се реши ли на опасната стѣпна и да вземе участие въ управлението и то само съ целъ — както повѣрително ми казаха — да превземе крепостта Отавкръ.

Но, както е известно, преговоритъ до нищо не доведоха. Стамболийски, както и ние, си оставахме въ затвора до като стрѣлата на фронта.

Какъ се развиваха фаталитѣ за България събития на фронта следъ 17. септември, софийската преса даваше тѣхъ осжждни сведения; но затова пъкъ, принтитѣ на Н. Геннадиев, които го посещаваха единъ подиръ други, презъ тѣхъ тѣхвоини дни, му донасяха интересни новини. Така шото, ние обитателитъ на Централния затворъ, по-добре знаехме за това, което ставаше на зарѣката отъ околотъ мюзина които сжко на свобода.

Когато се получиха сведения, че войнитѣ напуснали фронта отстъпватъ левозвирно, азъ знаехъ добре, че полагането на радославовия кабинетъ по петитъ нѣма настѣпанъ, разбрахъ, че катастрофата е тѣлна и неудържима. Коментирахъ съ трегова съобщенията, предъ политическите заговорници К. Тодоровъ, разказахъ една малпсрама; която добре го характеризире: той заридъ като детѣ-ижезъ: „Горката България загина!“ Не ми на, обаче, единъ часъ и въ килията на Силияновъ и Зеленогорски, въ ноемврийския месецъ започна да злопоставата отъ то ва, че България е победена отъ съвѣщенитѣ, които той

(Следва)

ХРОНИКА

Негово Величество Царя е отговорилъ съ една много сърдечна телеграма на нашия съгражданинъ К. Геноевъ въ отговоръ на поздравленията на послѣдния по случай рождението на престолонаследника. Телеграмата на г. Геноевъ гласи: — „Милиостивитѣ Богъ щедро излъ благоволенieto си върху живота хубавъ зема съ престолонаследника. Славниятъ нашъ Князь Свѣславъ Търновски, отъ новъ ера за бъдещето на България. Ралавътъ се отъ сърдце, като малко дете предъ сжщия подаръкъ и моля Всевишния да дарува живота и раздѣлитъ за да израснѣтъ му бавни ни престолонаследникъ и продажди достойно ядиритѣ дѣла на нашия любия Царь.

Джурири аптеки до края на тази седмица: Р. Русевъ — ул. „6 септември“, К. Караджовъ — ул. Русе, Н. Новокоричи — ул. Владиславъ.

Малка статистика. Презъ 1936 год. на 23 юний съ морскитѣ бани сж се килили 264 посетители. Получени приходи 2983 лв. Отъ откриването на банитѣ до сжщата дата сж се килили общо 5,422 посетители. Приходи 41,851 лв. Презъ тѣ година, сжщо на 23 юний, посетитѣ бани сж се килили 264 посетители. Получени приходи 2983 лв. Отъ откриването на банитѣ презъ 1937 година до зѣршана дата сж се килили 14,208 души. Приходи 88,943 лв.

Посититѣ на параклоди: Вербомирли, гръцки и Бургасъ. Ще товарятъ и разтоварятъ разни стоки.

ГУМЕНИТЪ ОБУЩА

РАЗНИ ВИДОВЕ — ПРИСТИГНАХА

МАТЕЙ НЕДКОВЪ & С-ие

ЕКСКУРЗИЯ съ с.с. „Фердинандъ“ Варна — Цариградъ и обратно уреждатъ на 12 юний т. г. връщане на 16 с. м. Плитическиятъ бюра „Българска ривьера“ и „Варна — туръ“ за българските поданици съ коллективни паспорти: I кл. 280 лв., II кл. 1950 лв. и III кл. 1580 лв. Въ шеститѣ се включватъ всички разни носки за паспорта, виза и др. формалности, плитически разни носки, ноуване въ параклода, храна за всичното време на екскурзията. Записвания при бюрата въ Варна: „Българска ривьера“ ул. Цариградъ 14, тел. 23-22 и „Варна — туръ“ морското пристанище, тел. 22-47. 22885

Варненското черноморско колезово дружество, нани всички форми колезовичи

да се явятъ на 27 юний т. г. въ 6 часа сутринта, предъ канцелярията на д-ното, за да взематъ участие при освещаването на паметника на загиналитѣ герои Крумови.

Театръ „Олеонъ“ — София въ салона на Народния театръ ще представи диесъ, събита, точно въ 9 часа за въшита лича играната снощи съ гражданствъ успѣхъ най-величествената опера отъ Йоханъ Штраусъ „Синиотъ Дувънъ“. Бѣлтъска постановка. Голѣмъ оркестръ, хоръ и балетъ. Всички костюми сж изработени въ голѣмѣтѣ ателиета на Булашевъ. Билетитѣ при касата на театръ.

Отъ фонда за обществено подпомагане тѣ година сж отпуснати на бургаска областъ 3,400,000 лева.

4

„ЛЮБОВТА НА ЖОЗЕТЪ“

направихъ. Азъ съмъ справедливъ и признавамъ, че нещата иматъ нумда отъ това разлѣчение.

Белокъ е разположенъ въ една отдалечена областъ. Единъ много слънчевъ кѣтъ отъ Гесконию, който има за фонъ синята верига на Перинитъ. Старата полска кѣща обитва въ хелио: ронъ — цвѣтѣта на Белокъ, се намира въ единъ обширенъ паркъ, съ чудни полигари, осянати въ цвѣтъ и съ стари сѣмични дървета. Весела и хубава рамка, която подпомага за зачудливи смѣхъ и свѣтлѣти дъхъ на веселата младежъ.

Тази година съ госпожа Филипъ пристигнаха младинѣ, които лудирни обрѣщаха наопаки жѣщата, после бречетничъ. Тука бѣше разумния Андре, Яни току-що оздравѣла отъ единъ тежъкъ грипъ, отъ който и бѣ останала трѣмва, жаждъ за животъ. Рене, тѣхнитъ жалѣтъ братъ, ненадигнатъ немилничъ отъ Парикъ Сюзонъ. Русо, двадесетгодишно момиче, ужасъ и гордостъта на баба си, Мадленъ по възраста, по спокойна, но сжщо „въ общото течение“ както казваше Рене и най-после красавицата Жерменъ, друга по-далечна братовчедка, свързана интимно съ всички Русетъ. Съ едъ дѣла, четири млади момичета, всички хубави, но съвсемъ различни, всички руси, но въ четири разнообразни нюанси, всички елегантни, пълни съ бликаща живостъ.

— Сжщияни люди, — викаше Рене, безъ грижа за послѣствия отъ оцѣната му. Или по-скоро — продължаваше тѣй безстрашно — това сж четири изпуснати коня, четири мжжики Яни, и едно момиче — Андре.

Истински кръсѣтъ посрѣщане закачката на немилничата Всички протестиратъ възмущени отъ приспаниитѣ имъ качества, а най-много Андре.

Ораторитъ щеше зарадва да си изплати, но бърже избѣга и се покачери на едно отъ дървеватѣ, които засѣмчаха тениса и отъ тамъ подхвърляше извителитѣ си закани.

БИБЛИОТЕКА „ВАРНЕНСКИ НОВИНИ“

АНДРЕ БЮЙЕРЪ

ЛЮБОВТА — НА — ЖОЗЕТЪ

ВАРНА
1937

